

fra Ringsted (Zahle), som jeg kunde ønske at imødegaa. Han har først og fremmest givet en Fremstilling af, hvad der virkelig er forhandlet i Finansudvalget, og den kan jeg fuldt og helt tiltræde. Om hans Fremstilling af, hvad der er Grunden til, at det store Postyr, jeg kaldte det i Gaar, er blevet gjort, er rigtig, lader jeg staa hen. Jeg har haft mine Tanker, der paa visse Punkter, men dog ikke helt, faldt i Traad dermed. Ikke desto mindre finder jeg, trods disse meget udførlige Udtalelser overfor det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle), Anledning til at svare paa visse Punkter, men da jeg nu dog tror, at denne Diskussion snart er ved at ebbe ud, skal jeg søge at gøre det saa kort som muligt.

Jeg vil da først overfor den sidste Udtalelse af den ærede Ordfører gøre opmærksom paa, at jeg tror ikke, han behøver at frygte for, at det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) ved Udtalelsen om min anerkendte Sandhedskærlighed har villet sige noget ubehageligt. Jeg ved meget bedre, hvad det ærede Medlem dermed har ment, han har igen i hele sin Fremstilling — det gaar som den røde Traad derigennem — villet fremstille mig som en Mand, der kun af Mangel paa Forstaaelse af, hvad der foregaar herinde, ganske naivt kommer til at sige de Ting, som de andre ville skjule. Det er Mening. Han kommer ganske vist derved noget klodset til at fremsætte en Insinuation overfor andre Menneskers Sandhedskærlighed, men de bør tilgive ham, det er aldeles ikke tilsigtet, jeg kender ham meget bedre. Altsaa, det tager jeg mig let. Men jeg vil indrømme, at jeg var ret haard ved det ærede Medlem forleden Dag, og det er derfor ganske naturligt, at han har tænkt sig om og set, paa hvilken Maade han nu bedst skulde komme ud af denne, lad mig sige, ganske raske Omgang, jeg har givet ham, og saa har han, i Stedet for at være tilsyneladende grov eller haard — vi kunne jo være det under forskellige Former — valgt den Vej at sige: Min Ven derovre, det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted), som jeg holder saa forfærdelig meget af, er et umaadelig rart Menneske, men han har det saaledes, at han siger sin Mening paa alle de Steder, hvor han skulde dække Regeringspartiet, og hvor det selv har noget

at skjule. Det er Mening, saaledes skal det forstaaes.

Nu vil jeg sige til det ærede Medlem, at han er jo ikke, heller ikke fra sin Ministertid, ukendt med, at naar man vil vide noget om Regeringens Holdning paa et bestemt Punkt, og man ikke har i Sinde netop at være ubehagelig mod den, saa er der en ganske simpel Vej at gaa, og det er at gaa hen og sige til den vedkommende Minister, naar man ellers staaar paa en god og venlig Fod med ham: Jeg har tænkt at sige det og det, kan det genere Dem? Det kender han jo fra sin egen Tid. Jeg har i alt Fald været saa elskværdig paa et bestemt Punkt at sige det. Det gøre vi i Regelen. Men jeg har ikke i dette Tilfælde henvendt mig til Konseilspræsidenten og spurgt ham: Hvad vil De gøre overfor dette voldsomme Rabalder fra radikal Side? Vil De gøre det, de Radikale forlange? Thi hvad forlange de? En særlig Lov paa dette Omraade, hvorved vi kunde komme til at slaas om Forsvarssagens Løsning paa ny. Eller vil De gaa den Vej, som alle vidste, de Forhold maatte føre til, nemlig at opføre de Summer, Indkvarteringerne ville koste, paa Finansloven? Jeg gad nu for Resten stille det Spørgsmaal til det ærede Medlem, at jeg gad nok vide, hvorledes han havde tænkt sig, at man skulde undgaa at gøre dette, for jeg kender ikke noget som helst Middel, hvorved en Regering kan undgaa at opføre paa Finansloven, hvad den skal bruge. Jeg har nu ikke sagt det til Ministeren, og derfor udtalte jeg i Gaar dette, at hvad Ministeren vilde gøre paa dette Omraade, kunde jeg ikke vide, men det vidste jeg, at Sagen maatte blive Genstand for en Finanslovbevilling.

Naar jeg nu forudsatte, at Bevillingen ikke kan komme i Aar, var der jo ikke noget slemt i det; jeg kunde tænke mig, at det seneste Tidspunkt, hvor det i alt Fald maatte ske, var, naar Etablissementerne vare færdige og tagne i Brug. At den ogsaa kan komme tidligere, have vi nu hørt; om kun noget af det kunde komme i Aar, eller om det hele kommer i Aar, foreligger der hidtil intet om. Her er der ikke nogen Uoverensstemmelse fra min Side med Hensyn til de faktiske Forhold, jeg har ikke foregrebet noget med Hensyn til, hvad Regeringen vil gøre der, og jeg har heller